FOTBAL FOTBAL

NEUNKIRCHEN — ENCHEDE — STRASBOURG

Cu selecționata de tineret a României în turneu

NOTE DE DRUM

Intre 24 decembrie și 4 ianuarie selecționata de tineret a țării noastre a întreprins un turneu în R. F. Germană, Olanda și Franța. Cititorii ziarului nostru au fost informați la timp asupra desfășurării partidelor.

Cele trei meciuri internaționale disputate într-un interval de timp relativ scurt, în care au fost parcurse și cîteva mii de kilometri cu avionul și trenul, au supus pe tinerii fotbaliști la un veritabil examen. Cei 17 jucători selecționați de Bazil Marian și Angelo Niculescu au avut de înfruntat adversari valoroși, componenți ai unor echipe profesioniste care practică un fotbal modern. Scopul turneului: verificarea jucătorilor în compania unor echipe redutabile, cu diferite stiluri de joc, în condiții de deplasare. *Cu alte cuvinte, urma să ne măsurăm forțele cu reprezentanți ai unui fotbal avansat din vestul Europei, la ei acasă. Să recunoaștem, o idee îndrăzneață dacă ținem seama de faptul că în timp ce la noi echipele sînt în vacanță, în cele trei țări campionatul continuă.*

Iată-ne așadar, la bordul unui IL-14, alături de Frățilă, Matei, Boc, Grăjdeanu și ceilalți, călătorind prin Europa. Nu mă număr printre cronicarii de fotbal sceptici, dar sincer vorbind nu eram de loc optimist. Pe jucătorii germani de la Borussia, cu care urma să ne întîlnim în primul meci al turneului, îi văzusem la București evoluînd în compania reprezentativei noastre A, în fața căreia au reușit un bun rezultat de egalitate (2—2). Dar la ei acasă? Această întrebare care ne frămînta ne-a stăpînit pînă în minutul 13 al jocului de la Neunkirchen, cînd Dobrin a deschis scorul. Ce a urmat apoi, se știe. Am cîștigat prima întîlnire cu 2—1 în fața unei echipe formate din jucători cu un bun gabarit și cu calități fizice excelente. Încă o dată ne-am convins că germanii practică un fotbal modern, în viteză. Jocul în forță și puterea de mobilizare pe tot parcursul celor 90 de minute sînt armele principale cu care fotbaliștii Borussiei suplinesc ...le deficiente tehnico-tactice. Publicul din Neunkirchen a rămas încîntat de jocul echipei noastre. „Vedetele" zilei: Dobrin, Ștefănescu și Constantinescu. În „A.S.Z. Sportblat", apărut a doua zi după meci, cronicarul de specialitate scria: „Dacă era și Pele în teren am fi putut jura că-i avem în față pe brazilieni..." *În urma unor asemenea aprecieri (după părerea mea puțin exagerate), cred că orice comentariu personal este de prisos. Redau doar cuvintele pe care dl. M. Gluding, directorul tehnic al clubului Borussia, le-a rostit la recepția oferită după joc:* „Fotbaliștii dv. sînt tineri doar ca vîrstă, nu și ca joc. Sîntem dispuși să strîngem și mai mult legăturile sportive cu echipele românești de fotbal. Oricînd veți binevoi să veniți la noi, veți fi bine primiți. Am fi încîntați dacă ne veți invita în frumoasa dv. țară..." *Ne-au impresionat plăcut cele auzite. Din discuțiile purtate cu numeroși specialiști vest-germani am aflat că ei urmăresc cu atenție evoluția fotbalului nostru. Succesul înregistrat asupra Portugaliei, meciul dinamoviștilor la Milano, în fața echipei lui Herrera, au fost la vremea lor larg comentate în presa de specialitate din R. F. Germană, au produs senzație în rîndurile iubitorilor de fotbal din această țară.*

Restaurantul hotelului „Zum Höf" din Neunkirchen, la care am fost găzduiți, a fost arhiplin în acea seară.

— *„Afluența de vizitatori — ne-a spus directorul —* a stîrnit-o echipa dv. Vă rugăm să luați masa în salonul de jos, avem orchestră excelentă, iar de meniu mă voi ocupa personal..."

Au trebuit să fie folosite nenumărate argumente ca să-l convingem că dorim să luăm masa în salonul de la primul etaj, că avem nevoie de odihnă și liniște, că plecăm în zori spre Olanda.

— Vă rog, atunci — *a insistat el* — ...mi permiteți să fotografiez echipa în fața hotelului. Voi expune tabloul în hol. Cînd veți mai trece pe aici o să-l vedeți...

Această dorință i-am îndeplinit-o cu plăcere.

Luni 27 decembrie, de la ora 7 pînă la 17 după-amiază, adică 10 ore, le-am petrecut în tren, parcurgînd distanța de aproximativ 700 de kilometri de la Neunkirchen pînă la Enchede, în Olanda, unde — în compania formației F.C. Twente (locul 5 în clasamentul primei categorii olandeze) — tinerii fotbaliști români urmau să susțină cel de al doilea joc. Deși întreaga noastră delegație a ajuns extrem de obosită, a trebuit să facă față, cu plăcere, bineînțeles, interesului gazetarilor și fotoreporterilor, care ne-au vizitat la Park Hotel la numai cîteva minute de la sosire. Victoria obținută cu 24 de ore înainte asupra Borussiei era oglindită în ziarele olandeze. Cotidianul „Twentsche Courant", care mi-a căzut în mînă la acea oră, publica o corespondență despre meciul din R.F.G. sub titlul „Românii au delectat publicul din Neunkirchen". *Spre deosebire de primul joc, la care am ajuns în ajun, pentru meciul din Olanda aveam în față o zi de odihnă. La ora 21, toți jucătorii erau în pat. O raită prin camere și o... surpriză! Doctorul Dumitru Tomescu ne aduce vestea că avem un „bolnav". Cuperman acuza o îngrozitoare durere de dinți. Un calmant pentru bolnav și o... problemă pentru antrenori. A doua zi aflăm amănunte despre viitorii noștri adversari. La Enchede se spune despre F. C. Twente că este o echipă tare. Punctul forte: linia de atac. Formația are în componența ei jucători profesioniști din R. F. Germană și Luxemburg. Echipa este antrenată de austriacul F. Donenfeld și englezul Robinson. F. C. Twente este echipa care în 1965 a avut cel mai bogat program internațional din Olanda. Iată numai cîteva din echipele cu care s-a întîlnit acasă: Aston Villa, Arsenal, F. C. Nürnberg etc., în plus a întreprins turnee în Belgia, Norvegia, Suedia, R. F. Germană. Așadar, o nouă piatră de încercare pentru tinerii noștri sportivi. Cu toate acestea, moralul echipei era ridicat. Victoria și jocul bun din R.F.G. a dat jucătorilor multă încredere în forțele proprii. Cît de mult contează o victorie în deplasare! Voia bună pusese stăpînire pe toți. Primim cu plăcere invitația gazdelor de a vizita orașul și unele obiective industriale. Enchede este un oraș cu 140 000 de locuitori, fiind cel mai important centru textil al Olandei. Aici se află întreprinderi specializate ale industriei de țesătorie. Vizităm fabrica de cravate „Claudy". La marea țesătorie „Nuverheid" găsim printre gazde o veche cunoștință: arbitrul internațional, olandezul A. V. Leeuwen, cunoscut și apreciat de publicul bucureștean pentru competența cu care a condus în anii trecuți cîteva derbiuri fotbalistice în țara noastră. Tot el a arbitrat la Sofia întîlnirea Bulgaria—România, din cadrul preliminariilor J.O., cînd echipa noastră națională a dispus cu 1—0 de Bulgaria. Aflăm însă cu regret că, din cauza sănătății, A. V. Leeuwen a trebuit să abandoneze arbitrajul. El a urat mult succes echipei noastre în întîlnirea cu compatrioții săi și ne-a promis că va face... galerie românilor.*

În așteptarea jocului cu F. C. Twente, timpul trece repede. În ziua meciului, 29 decembrie, vremea se înrăutățește brusc. După o dimineață cu soare de mai, care ne-a îmbiat la o plimbare în talie, la ora prînzului peste oraș a început să cadă o ploaie rece de toamnă. După-amiază a viscolit, iar o dată cu înserarea gerul coboară mercurul termometrului pînă la minus 10 grade. În mai puțin de 10 ore am trecut prin toate anotimpurile! Înainte de a pleca la stadionul Elenfeld, aflăm că pe șoselele din apropierea Amsterdamului o furtună puternică a împiedicat circulația, răsturnînd multe autoturisme. Meciul s-a disputat în nocturnă. Cei aproape 5 000 de spectatori au stat în tribune înfășurați în pleduri, dar nici unul nu a plecat pînă la fluierul final. Gerul transformase terenul într-un veritabil patinoar. Am asistat astfel la o adevărată echilibristică a jucătorilor, care au făcut mari sforțări ca să se țină pe picioare. Orice contact direct cu adversarul se solda cu fault. În asemenea condiții, s-a renunțat la conducerea balonului, jucătorii noștri au dat drumul „dintr-o bucată" și au pus stăpînire pe joc. Adversarii au procedat la fel și astfel partida a căpătat un plus de spectaculozitate. Se trage de la distanță de ambele părți, Constantinescu și Warringa, portarii, au depus eforturi serioase ca să rețină sau să respingă loviturile înaintașilor. Printr-un șut de la distanță în minutul 16, Moldoveanu a înscris pentru echipa noastră. Oaspeții au obținut egalarea în minutul 35 prin iugoslavul Bulatovic, care a marcat dintr-o lovitură liberă de la 20 de metri. Șutul n-a fost puternic, dar Constantinescu a alunecat și mingea a intrat în poartă. Pînă la sfîrșit plătim un tribut serios stării terenului. Cu 7 minute înainte de terminarea partidei, Grăjdeanu alunecă și suferă o întindere. La hotel i se aplică gips. Am pierdut un om de bază. Bazil Marian și-a trecut neliniștit mîna prin păr. Se gîndea la cel de al treilea meci, de la Strasbourg. Întreaga atenție a antrenorilor noștri s-a îndreptat spre Stoenescu, înlocuitorul lui Grăjdeanu...

Cîteva cuvinte despre olandezi. În jocul cu echipa noastră, ei au practicat un fotbal tehnic. Mozaicul de jucători (de cinci naționalități diferite), existent în formație dă jocului de ansamblu un caracter pe alocuri confuz. Mijlocul terenului stăpînit de Nemeș, un jucător deosebit de tehnic, imprimă formației un ritm lent, chiar și atunci cînd adversarul este descoperit, cînd s-ar putea iniția acțiuni de contraatac surprinzătoare. Cei mai impetuoși jucători ai echipei sînt înaintașii olandezi Ter Beek și Ter Mors dar care, alături de iugoslavul Bulatovic, nu pun accent pe fazele de finalizare. Am rămas surprinși, deoarece ni se spusese că punctul forte este înaintarea! În general, jucătorii de la F. C. Twente șutează la poartă numai din poziții favorabile. Bineînțeles că, asemenea observații am vrut să le păstrăm pentru noi, dar antrenorul F. Donenfeld ne-a vorbit despre această lacună a formației sale. El a abordat discuția despre șutul la poartă, impresionat de „bombardamentul" exercitat de înaintașii noștri la poarta lui Warringa, în partea a doua a meciului, cînd noi am încercat să forțăm victoria, cînd am dominat teritorial și — cu puțină șansă — unul din șuturile lui Frățilă, Moldoveanu, Pantea sau Stoicescu s-ar fi putut opri în plasă dacă portarul olandez n-ar fi apărat excepțional. Ton Van Dalen, șeful rubricii sportive de la cotidianul „Twentsche Courant", a declarat că ziarul a abordat într-o vreme problema eficacității echipei din Enchede, dar foarte timid, jucătorii supărîndu-se pe ziariști pe motiv că aceștia... se amestecă în treburile lor!

Am plecat din Enchede cu o impresie plăcută, despre oameni foarte ospitalieri.

Din nou la drum... În ultima zi a anului 1965 am mai parcurs 900 de kilometri cu trenul de la Enchede pînă la Strasbourg. Am traversat de la nord la sud Republica Federală Germană, pe valea Rinului. Am trecut prin orașe binecunoscute: Münster, Solingen, Köln, Coblenz, Mainz, Heidelberg. Schimbăm trenuri, facem scurte popasuri. În sfîrșit, după 11 ore ajungem în Franța, la Strasbourg. Era noaptea Revelionului, se scurgeau ultimele minute ale anului 1965. La ora 11, ora locală (12 la noi), ridicăm un pahar pentru cei de acasă. Ne urăm la mulți ani și... succese în fotbal! Ne culcăm, dar nu după puțin timp ne trezim într-un vacarm de nedescris. Anul nou („întîrziat" cu o oră aici) este primit în mod original. Pe străzi se aruncă cu petarde, se trage cu pistoalele... Așa-i obiceiul. Dimineața, în prima zi a lui '66 facem cunoștință cu orașul. Vizităm celebra catedrală din Strasbourg, a cărei construcție a fost terminată în anul 1439. În fața turnului înalt de 142 de metri ne fotografiem în grup. Trecem cu autobuzul prin Piața Kleber, admirăm Palatul Universității, vizităm portul și ne oprim mai îndelung în fața clădirii televiziunii, un edificiu modern, inaugurat în martie 1961. Francezii ne primesc cu căldura care-i caracterizează. Pe străzi sîntem opriți, stăm de vorbă. Primul joc internațional de fotbal al anului era așteptat aici cu interes. Afișe mari, multicolore, lipite pe zidurile clădirilor și geamurile autobuzelor anunțau meciul din 2 ianuarie.

Echipa antrenată de Paul Frantz nu are nevoie de recomandări. Palmaresul impresionant al acestui club profesionist este binecunoscut de cititorii ziarului nostru. Confruntarea pe teren propriu cu o asemenea formație nu este astăzi o treabă ușoară. La Strasbourg se spune chiar că multe echipe cu renume nu „riscă" întîlniri cu jucătorii în „alb" pe stadionul MEINAU. Și chiar așa este! Racing ne-a surprins în prima repriză printr-un joc modern, în adevăratul înțeles al cuvîntului, practicat în viteză, cu o bună tehnicitate și orientare. Echipa dispune de o serie de individualități care își aduc contribuția la practicarea unui joc de ansamblu perfect. Farias, Szepaniak, Steiber, Schneider sînt doar cîțiva din jucătorii care ne-au impresionat în acest meci.

Fotbaliștii români au pierdut acest joc la limită, dar au dovedit că au posibilități să se măsoare cu adversari de talie europeană. Jucătorii noștri au abordat cu mult curaj partida, au trecut cu succes peste momentele grele, impuse de adversar, și în ultimele 35 de minute a avut o revenire care i-a surprins pe jucători, publicul și pe specialiștii care își vedeau idolii depășiți de tinerii fotbaliști din Carpați. Freddy Koenig, cronicarul lui „Dernières Nouvelles", a descris acest joc pe două pagini de ziar, ocupîndu-se pe larg de puternica revenire a echipei noastre și remarcînd jocul de mare clasă practicat de Frățilă. Cronicarul l-a asemuit pe Constantinescu cu o „pisică sălbatică", pentru plonjoanele curajoase la picioarele lui Farias și Szepaniak. Partida s-a încheiat cu scorul de 2—1 pentru Racing, după ce în minutul 80 arbitrul a refuzat un gol perfect valabil, înscris de Frățilă dintr-o lovitură liberă de la 20 de metri. Un ultim amănunt: aplauzele spectatorilor au fost adresate jucătorilor români...

Din nou acasă. Într-o discuție avută cu Bazil Marian, aceasta ne-a declarat: „În urma notelor primite după fiecare joc din acest turneu, următorii jucători au dovedit că au mari perspective să figureze și în anul 1966 în lotul de tineret al României: Constantinescu, Sătmăreanu, Boc, Grăjdeanu, Mocanu, Ștefănescu, Dobrin, Frățilă, Cuperman și Moldoveanu. Într-o altă categorie, adică a acelor jucători care au avut comportări inconstante și care urmează a fi verificați în continuare se numără: Stoenescu, Matei, Stoicescu, Naghi, Pantea și Deleanu. Un singur jucător, Niculescu n-a putut fi verificat în poartă, deoarece Constantinescu a avut o formă constant bună în toate meciurile.

În încheiere vreau să spun că în toate meciurile disputate în acest turneu echipa noastră a practicat un fotbal de calitate, spectaculos, bine orientat tactic, pe linia concepției de joc stabilite. Ceea ce trebuie să reținem însă în mod deosebit după acest turneu este faptul că raportul de forțe dintre echipele românești și cele străine a început să se echilibreze, jucătorii noștri dovedind o mai mare maturitate în timpul partidelor și jucînd de la egal la egal cu adversari de talie internațională. Aceasta ne dă speranțe din ce în ce mai mari, ne obligă să intensificăm munca noastră, a antrenorilor, în vederea ridicării fotbalului românesc la nivel european".

A fost un turneu greu pentru tinerii noștri fotbaliști, un examen, pe care marea majoritate a jucătorilor l-a trecut cu bine.

CR. MANTU

Cuperman înscrie cel de al doilea gol al echipei noastre în meciul cu Borussia Neunkirchen

Pronosport

REZULTATELE CONCURSURILOR

PRONOSPORT B-2 ȘI A-2

ETAPA DIN 9 IANUARIE 1966

I.	Atalanta — Foggia	2
II.	Bologna — Juventus	2
III.	Brescia — Varese	X
IV.	Cagliari — Roma	1
V.	Fiorentina — Spal	1
VI.	Milan — Lanerossi	X
VII.	Napoli — Sampdoria	X
VIII.	Torino — Catania	1
IX.	Modena — Venezia	X
X.	Monza — Potenza	1
XI.	Padova — Verona	X
XII.	Pro Patria — Messina	X
XIII.	Lazio — Internazionale	2

Fond de premii:
Pronosport A-2 134 999 lei.
Pronosport B-2 38 700 lei.
Report premiul excepțional 4 100 lei.